

на женскій родъ, дѣто са свѣршватъ на а.

9. Безгласното слово з, въ предлозукѣ: въз, из, раз, преди слово: к, т, п, х, ч, ш, щ, преобрѣщася въ с.

10. На нѣкои дѣмы са пишѣтъ по две еднакви слова. Сѣществителното име истина има въ крайнѣтъ си срѣчкѣ едно н; нѣ въ свѣршѣнѣтъ на прилагателното са пишѣтъ две н; както: Истина мѣ была сѣмъ жрѣта. И дѣма ссѣдѣ (*ἀγγελῶν*), да разлѣчва отъ сѣдѣ (*κρίσις*). На другѣтъ дѣмы може чловѣкъ отъ изговарѣнѣто да са води.

11. Въ сравнителнѣ стѣпѣ на прилагателнѣ имена, частица по, треба да има ѣдрѣнѣ. И винителнѣ падежъ на ѣказателното мѣстоимѣ въ женскѣ родъ; както: зехъ и книгѣ. ср. нѣй.

12. ѣдрѣнѣ има въ глаголитѣ преминало то време на 3-то и 4-то срѣжѣнѣ, да разлѣчва отъ неотредѣно пѣрво: както: дѣмахъ, дѣмахъ; расправѣхъ, расправѣхъ.

13. Голѣмо слово са пишѣ всекога по-